

ZDÍKOVSKO

INFORMAČNÍ OBČASNÍK OBECNÍHO ÚŘADU VE ZDÍKOVĚ

ZDARMA

2023

PODZIM

Slovo úvodem

Vážení občané,

letošní léto bylo nadprůměrně teplé. To jistě přivítali milovníci „chytání bronzu“ a koupání. Bohužel tyto vysoké teploty sebou přinášejí stále častěji i silné bouřky, nárazy větru, vysoký úhrn srážek včetně krup. Ani Zdíkov neunikl tomuto fenoménu posledních let.

Pondělní tropické odpoledne, 14. 8. 2023, přerušila kolem 15 hodiny na Zdíkovsku silná bouřka doprovázená přívalovým deštěm a lokálně i kroupami. Za necelou hodinu a půl napršelo na Zdíkovsku podle Českého hydrometeorologického ústavu v Českých Budějovicích přes 100 milimetrů = 100 litrů vody na m² (přesné a podrobné údaje budeme mít po obdržení oficiální informace od ČHMÚ na základě naší žádosti). Voda se valila ulicemi, místními komunikacemi a nevyhnula se ani hlavní silnici II/145. Přívalový déšť vytopil sklepy i obytné místnosti. V některých objektech dosáhla voda až 1,7 m. Dále poničil zahrady, chodníky, venkovní areál mateřské školky, nohejbalové hřiště, veřejná prostranství.

V průběhu bouře a záplav naši hasiči prováděli odklon dopravy na hlavní komunikaci Vimperk–Kašperské Hory, která

byla zaplavena a naváděli tak řidiče na objízdnou trasu. O prvotní likvidaci škod okamžitě po dešti se postarali opět hasiči – Zdíkov, Zdíkovec a Vacov. Následně, za pomoci SDH Vacov a SDH Zdíkovec, odčerpávali vodu z domů a sklepů až do večerních hodin. Také naši zaměstnanci z technického úseku se okamžitě pustili do práce. Občané pak začali s vyklízením zničených věcí z odčerpaných prostor. V kanceláři na obci byly ihned od pondělí přijímány a vyřizovány telefonáty s požadavky obyvatel. Ještě v pondělí večer jsme sjednali bagr, který jel uvolnit koryto potoka pod Masákovu Lhotu.

Musím říct, že jsme se opravdu báli úterního rána – co uvidíme, až voda opadne. Škody utrpěli na majetku naši občané od Kočičova přes Masákovu Lhotu až po Zdíkov. Byl to opravdu smutný pohled. V brzkých ranních hodinách uklidila Správa a údržba silnic hlavní komunikaci a naši občané pokračovali s vynášením znehodnocených věcí, aby mohli pokračovat v úklidu.

Obec Zdíkov ihned nabídla pomoc s odvozem věcí, do úklidu se zapojili celé rodiny a kamarádi. Musíme říct, klobouk dolů před vámi všemi. Víme, že to bylo

Z obsahu

strana 1–2

Slovo úvodem

strana 2

Informace pro vlastníky pozemků s vodními toky

strana 4–5

Zprávy z MŠ a ZŠ

strana 6

O činnosti SDH Zdíkov

strana 7

Lizovská pouť

strana 8

Společenská rubrika

strana 10–12

Šumavské poutě

strana 14

Báječní muži na létajících strojích

strana 15

Úsvit dějin Království českého

strana 12

Historie zdíkoveckých zvonů

strana 19

Svěcení nového zvonu ve Zdíkovci

strana 20

Přehled kulturních, společenských a sportovních akcí

Slovo úvodem – pokračování ze str. 1

náročné jak fyzicky, tak psychicky. Odvoz věcí zajišťovali naši zaměstnanci z technického úseku i brigádníci. Hned v úterý se do úklidových prací, spolu s našimi zaměstnanci a brigádníky, zapojili i spoluobčané z Ukrajiny bydlící na hotelu a jak říkali: „I my si dobře pamatujeme, jak vy jste pomohli nám“. Během středy a čtvrtka proběhla distribuce 30 vysoušečů, které obci Zdíkov bezplatně zapůjčil Hasičský záchranný sbor, územní pracoviště Prachatice. Do úklidových prací se zapojili dále i sami občané, zaměstnanci Mateřské školy Zdíkov (areál MŠ), členové nohejbalového oddílu (nohejbalové hřiště), Český rybářský svaz – ZO Vimperk (vyčištění přítoku do rybníka Zdíkovec) a mnoho, mnoho dalších.

Dovolte, abychom za obec Zdíkov poděkovali opravdu všem, kteří v této těžké chvíli pomohli těm, kteří to nejvíce potřebovali, a dále s úklidem veřejných prostor, místních komunikací a vodotoků, spadlých stromů, atd. Bohužel se někdy

muselo vysvětlovat lidem, proč ještě od obce nikdo nepřišel na úklid – zkrátka proto, že úplně všichni byli v terénu a měli plné ruce práce v jiné lokalitě. Ani při troše dobré vůle nejde být na všech místech najednou. Ale věříme, že většina obyvatel to chápe. Vždyť většině z nás nebrání nic k tomu vzít lopatu, koště a pomoci s úklidem ve svém bezprostředním okolí.

Ještě jednou velké díky všem, kteří pomohli. A to všem občanům, hasičům, zaměstnancům a brigádníkům obce, ukrajinským občanům, zaměstnancům mateřské školky, Hasičskému záchrannému sboru Prachatice, Správě a údržbě silnic Prachatice, Českému rybářskému svazu ZO Vimperk, členům spolků, spolupracujícím firmám našich obecních lesů a zejména dobrovolným hasičům.

Naším občanům přejeme hodně sil, neboť víme, že úklidem zatopených prostor to nekončí.

Iva Loziášová, místostarostka obce

Děkuji vedení a zaměstnancům naší obce za skvěle zvládnuté řešení náhlého problému s pondělním přívalovým deštěm. Oceňuji výborné a pružné informování obyvatel, rychlé zprovoznění přístupových cest, pomoc lidem, jejichž nemovitost zasáhla přívalová voda, a v neposlední řadě uvedení prostoru mateřské školky, zasazené prudkým přívalem vody a bahna z přilehlých luk, do původního stavu.

Děkuji za zodpovědný přístup vedení obce.

Lucie Fulínová

Informace pro vlastníky pozemků,

na nichž se nacházejí koryta vodních toků a břehových porostů kolem vodních děl a potoků.

Dne 14. srpna zasáhla Zdíkovsko bouře s přívalovým deštěm a kroupami. Srážky byly enormní a jejich spad způsobil rozvodnění Zdíkovského a Adámkovského potoka a také říčky Spůlky. Následně si voda hledala nejkratší cestu a kopírovala bývalé koryto Adámkovského koryta, který v minulosti protékal Zdíkovem. Následné škody by byly nižší, kdyby docházelo k pravidelné údržbě vodních toků a břehových porostů. Jedná se zejména o pravidelnou údržbu zeleně, odstranění popadaných stromů a keřů do koryta toku. Zároveň by neměly být na vodním toku žádné soukromé hráze, lávky a ploty. Na některých vodních tocích způsobily neodstraněné stromy, ploty natažené až k potokům, lávky a hráze vylití vody z břehů potoka a následné posílení povodňové vlny v centru Zdíkova.

Po konzultaci a místním šetření se Správou vodních toků Lesů České republiky bylo konstatováno, že výše uvedené jsou povinnosti majitele pozemku. Žádáme tedy všechny vlastníky pozemků u potoků, aby odstranily popadané stromy a prováděly údržbu břehů. **Povinnosti vlastníků pozemků, na nichž se nachází koryta vodních toků a pozemků sousedících s koryty vodních toků řeší § 50–51 zákona 254/2001 Sb. o vodách.**

V měsíci září a říjnu proběhnou Povodňové prohlídky. Případné zjištěné závady budou zaslány vlastníkům pozemků i s termínem k jejich odstranění. Správce toku provede odstranění sedimentu a obnovení koryta potoka v místech, kde bylo zanešeno sedimentem.

Děkujeme za pochopení.

Plátcům vodného a stočného v obci Zdíkov

Vážení odběratelé pitné vody, prosíme o prověření výše záloh, které platíte za vodné a stočné. Protože se sazby za vodné a stočné v posledních letech výrazně zvedaly, žádáme Vás, abyste si aktualizovali výši záloh podle aktuální roční spotřeby a ceny. Zamezíte tak vyšší jednorázové platbě při konečném vyúčtování.

Současná sazba za vodné činí 49,50 Kč

s DPH (45,00 Kč bez DPH), za stočné činí 33,00 Kč s DPH (30,00 Kč bez DPH).

Ti z Vás, kteří hradí zálohy trvalým příkazem z účtu, si mohou navýšit jejich výši kdykoliv v průběhu roku i bez oznámení provozovateli.

Pokud jsou Vaše zálohy hrazeny přes SIPO, prosím nahlaste změnu na OÚ Zdíkov (postačí telefonicky 721 943 587

J. Fleischmann, nebo e-mailem: fleischmann@zdikov.cz), váš požadavek za vás vyřídíme.

Pomocí následující tabulky si můžete podle roční spotřeby odhadnout výši měsíční zálohy (je odstupňována po 35 m³ tj. roční spotřeby za 1 osobu/rok dle směrných čísel), která přibližně pokryje vaši roční spotřebu:

Předpokládaná roční spotřeba (m ³):		35	70	105	140	175	210
Optimální výše měsíční zálohy	pouze stočné	100,00 Kč	190,00 Kč	290,00 Kč	380,00 Kč	480,00 Kč	570,00 Kč
	pouze vodné	140,00 Kč	280,00 Kč	430,00 Kč	570,00 Kč	720,00 Kč	860,00 Kč
	vodné+stočné	240,00 Kč	480,00 Kč	720,00 Kč	960,00 Kč	1 200,00 Kč	1 440,00 Kč

Např. pokud máte spotřebu vody kolem 90 m³/rok a jste napojeni na obecní vodovod i kanalizaci, odhadnete z tabulky, že by pro Vás byla optimální měsíční záloha cca. ve výši 600,00 Kč/měs.

Jaroslav Fleischman, OÚ Zdíkov

Vítání nových občánků

Michal Paulík s rodiči a sourozencem, Marek Adamík s rodiči a Martin Šemro s matkou.

Mikuláš Jeníček s rodiči a bráškou, Hana Roučková s rodiči, Zdeněk Kornoušek s rodiči a Zoe Isabel Chum s rodiči.

Z mateřské školy...

Léto se uchýlilo ke svému konci a my jsme se opět sešli v novém školním roce. V mateřské škole se však ani o prázdninách nezahálelo. Ve středisku se rekonstruoval strop, kde nevzhledné stropní desky byly nahrazeny sádkartonovými podhledy, chodby a šatna byly vymalovány, úprav se dočkaly i vstupní dveře. Na hlavní budově pak proběhlo malování celého dolního patra, bylo vyměněno i osvětlení. V hlavní chodbě a na schodiště byla položena nová dlažba. Chtěla bych poděkovat vedení ZŠ a MŠ Zdíkov a zřizovateli Obci Zdíkov, protože bez jejich podpory a vstřícnosti bychom se neobešli.

V polovině srpna byl Zdíkov zaplaven. Vydatný déšť se se nevyhnul ani naší herní zahradě, naštěstí do budovy se voda nedostala. Byla však zničena stezka na boso, část podesty u školky, plot v zadní části, pískoviště bylo vyplaveno. Úklid zahrady byl tedy jedním z prvních a zásadních úkolů zaměstnanců MŠ, než bude znovu otevřeno. Na úklid jsme ovšem nebyli sami. A tímto bychom chtěli poděkovat zaměstnancům obce Zdíkov a všem dobrovolníkům, kteří se účastnili úklidu a oprav na zahradě MŠ. Díky tomuto nasazení nebylo ohroženo včasné otevření.

V letošním školním roce jsme opět otevřeli 4 třídy. Všichni jsme se již těšili, až se školkou opět rozezní dětský smích a bude tady opět veselo, živo. Věříme, že nás čeká nespočet různých akcí, besídek, tvoření či zpívání.

Nyní mi dovoluňte, abych vám za mateřskou školu popřála krásné dny a především „našim“ dětem, ať se jim ve školce líbí a mají stále důvod k úsměvu.

Za Mateřskou školu Zdíkov Mgr. Jana Rysová

Skončil čas prázdnin a před námi je další školní rok

Věřím, že i děti si horké letní dny užily a některé se do školy možná i těšily! Minulý školní rok jsme klasickou výuku ukončili dříve, a to z důvodu zahájení rozsáhlé rekonstrukce. Ta probíhala téměř celé dva následující měsíce, kdy bylo kompletně vyměněno vedení pitné a topné vody – hlavní vedení a stoupačky do prvního patra. Tato rekonstrukce určitě přinese nejen konec starostí s tu a tam prasklým vedením a následným únikem vody, ale škola je zase celkově zase o něco

krásnější. Nejprve byly totiž provedeny bourací práce, odstraněny původní rozvody z roku 1975 a instalováno nové vedení vody. Následně byla v těchto prostorech položena nová dlažba, opět jsme nechali ze stěn odstranit již nevzhlednou výmalbu, významným prvkem je nový strop a svítidla ve vestibulu. Nová úsporná světla jsou i na chodbách. Vše je nově vymalováno a použité barvy školu rozzářily.

Poděkování patří firmám, které se na výše uvedeném podílely. Poděkovat chci

ale především našemu zřizovateli – obci Zdíkov, a to za spolufinancování celé rekonstrukce i za konkrétní pomoc při vlastní realizaci. Rekonstrukce byla podpořena státní dotací z Ministerstva pro místní rozvoj ve výši 2 331 512 Kč.

Závěrem bych chtěl popřát všem zaměstnancům ZŠ a MŠ Zdíkov úspěšný školní rok, žákům pokud možno samé jedničky a Vám, čtenářům Zdíkovska krásné podzimní měsíce.

Mgr. Zdeněk Kluibr

Z knihovny

Knižní tipy pro děti

Martin Velíšek – Milan starý: Můj stát – Putování za českými prezidenty (Prezident by měl svou zemi znát, my bychom naopak měli znát svého prezidenta. Nejen toho současného, ale i ty, kteří zastávali tuto funkci před ním.)

David Walliams: Superstrašlivák (Humorný i trochu hororový příběh se odehrává na sopečném ostrově uprostřed moře hemžícího se žraloky...)

Kasie Westová: Šťěstí v lásce (Lásku si za peníze nekoupíš! Dívčí román i román pro ženy.)

Knižní tipy pro dospělé čtenáře

Alena Činčerová – Barbora Jarošová Kinská: Modrá krev (Po stopách českých šlechtických rodů s předmluvou Františka Kinského. Potomci známých šlechtických rodů, jejichž kořeny sahají hluboko do historie české země.)

Karel Fořt, Jitka Maršálková, Emilie Vrabcová, Vladislav Valečka, Antonín Schubert: Šumava – Jak šel život na Březníku (Příběhy lidí, které osud zavál do těchto opuštěných a nehostinných míst, ale i události, které se na Březníku a jeho okolí odehrály.)

Pavel Kohout: Tajemství (detektivní román)

František Niedl: Železná rukavice (historický román)

Hana Raduličová: Láska za ostnatým drátem (Skutečný příběh židovské dívky a osvětimského dozorce.)

Ve fondu knihovny je také poslední kniha **Ondřeje Fibicha: Vzpomínky na Šumavu V. Pověstný obr Rankl – Sepp, aneb, Život Josefa Klostermanna** (Publikace se ocitá na pomezí románu a dokumentu, ke které se budete nadále vracet... Knihu je možné v knihovně zakoupit. Na podzim je plánována beseda s autorem.)

Přeji všem čtenářům Zdíkovska a jejich nejbližším příjemné a ve zdraví prožité nadcházející dny a dětem hodně úspěchů v novém školním roce!

Magdalena Kubišová

Z činnosti SDH Zdíkov

Vážení občané Zdíkovska,

dovolte mi, abych vás v krátkosti seznámil s našimi aktivitami za uplynulé období. Letošní léto bylo pro naši zásahovou jednotku velice náročné. Začneme jedním z největších požárů za posledních pár let, a to byl požár třídicího odpadu Jihosepar ve Vimperku. Jako první byli k požáru vysláni profesionální hasiči ze stanice Vimperk a dobrovolní hasiči z obcí Hrabice a Svatá Maří. Po prvotním šetření byl vyhlášen druhý stupeň požárního poplachu a my jsme byli povoláni společně s výškovou technikou z Prachatic a jednotkami z obcí Čkyně, Vimperk, Stachy a Budilov. Ve večerních hodinách byly povolány jednotky JPO-V Masákova Lhota, Putkov, Radhostice a Svatá Maří k doplňování cisteren z řeky Volyňky. Hašení komplikovala noční silná bouřka. Druhý den se naše jednotka opět účastnila dohašování požářiště a vystřídala jednotky na úseku doplňování cisteren až do ukončení zásahu ve večerních hodinách. Na místo zásahu byl přistaven i kontejner nouzového přežití, který slouží jako zázemí pro zasahující hasiče. Nadále byla na požářiště vyžádána těžká technika ze Záchraného útvaru ČR ze Zbirohu a Jihlavy, pomocí které se rozebíraly železné konstrukce, a byl vyvážen odpad z haly ven. U požáru zasahovalo celkem 12 cisteren a 2 automobilové žebříky, dále byly využity termokamery a dron pro lepší zmonitorování požářiště. Zasahovala zde téměř stovka hasičů z 18 profesionálních a dobrovolných jednotek.

Dva dny poté byl ve Vimperku vyhlášen další velký požár. Konkrétně se jednalo o požár bowlingu v hotelu Zlatá Hvězda. Zasahovalo zde přes 70 hasičů. Společně s námi opět zasahovaly jednotky profesionálních hasičů z Vimperku, Prachatic, Strakonice, Suchého Vrbného a Českých Budějovic. Dále zde zasahovaly jednotky sborů dobrovolných hasičů obcí Svatá Maří, Vimperk, Čkyně, Hrabice, Stachy, Vacov, Výškovice a Buk.

Následně naše zásahová jednotka hasila požár louky v Novém Dvoře a napomáhala při hašení balíků v obci Stachy.

Při silném dešti před povodněmi ve Zdíkově byla jednotka zvednuta k hašení požáru nízké budovy na Zadově. Odtud byla jednotka vrácena k čerpání vody v domech v centru Zdíkova, přičemž cestou musela odstranit padlé stromy přes komunikaci. Při této náhlé události byl vytvořen na obecním úřadě krizový štáb, se kterým jsme spolupracovali a koordinovali pomoc místním občanům. Po návratu z požáru na Zadově do Zdíkova jsme vytvořili dvě skupiny, které objížděly zaplavené objekty. V této činnosti nám vypomáhali hasiči z Vacova, kteří se vraceli od požáru na Zadově. Povodně zasáhly i obec Zdíkovec. Tam svým občanům pomáhali hasiči Zdíkovec při odčerpávání vody ze zaplavených objektů a při uklidu komunikace. Při těchto povodních jsme nemohli zasahovat na všech místech najednou. Chtěl bych proto poděkovat občanům za jejich trpělivost při odstraňování následků této velké povodně, podobné té, která prošla Zdíkovem naposledy před 21 lety.

Zdíkovští dobrovolní hasiči také dvakrát asistovali zdravotnické záchranné službě při transportu pacienta do auta záchranné služby.

Práce dobrovolných hasičů je opravdu náročná a zcela dobrovolná. Dobrovolní hasiči vykonávají aktivity ve svém volném čase. Proto bych chtěl všem hasičům, kteří se aktivně podíleli při těchto náročných událostech, poděkovat. Všem zúčastněným hasičům při zásazích ve Vimperku poděkovala i starostka města Vimperk paní Jaroslava Martanová.

Kromě výše zmíněných zásahů se naše jednotky účastnili i soutěže v útoku na Anenské pouti v Borových Ladech. Družstvo Zdíkova vyhrálo, muži z Nového Dvora skončili na 2. místě. Soutěže se zúčastnili též muži z Račova a Putkova.

Za SDH Zdíkov velitel Vladimír Závora

**TRADIČNÍ
LIZOVSKÁ POUŤ
v neděli 10. 9. 2023**

**Mše bude sloužena
v 10,00 hodin**

**Občerstvení zabezpečí
zábrodští občané.**

**Pro lepší náladu hrají
harmonikáři pan
GAJER a naši kluci.**

Všichni jste vítáni.

Blahopřejeme našim spoluobčanům

Blahopřejeme našim spoluobčanům, kteří oslavili a oslaví v 2. pololetí 2023 svá kulatá životní jubilea

Kantner Jaroslav
Černá Ludmila
Mistrová Milada
Vávrová Marie
Kantnerová Alena
Kyznarová Marie
Martínek Václav
Hadová Marie
Štěpánek Josef
Jelínek Karel

Novotný Zdeněk
Kantořiková Kateřina
Hadravová Jarmila
Krejsová Eva
Deáková Miloslava
Jirkalová Marie
Mach Jaroslav
Šebek Břetislav
Körnerová Marie
Vondrková Marie

Kluibr Zdeněk
Živná Věra
Peták Milan
Forst Jaroslav
Friedová Olga
Vacík Jaroslav
Lukeš Ladislav
Cais Ladislav
Vítovec Jiří
Kortusová Marie

Blahopřejeme k narození děťátka

Magdaléna Růžičková, Zdíkov 254
Vít Kůs, Hodonín 21
Tereza Škopková, Putkov 38
Robin Jirásek, Zdíkovec 21
Mia Andrlová, Zdíkov 245

Prázdninové setkání

I přes slunečné dny, koupání a další prázdninové radovánky nezapomněly děti ze Základní školy Zdíkov na své kamarády ve spřátelené škole v německém městečku Hohenau. Ti žáky ze Zdíkova a zástupce další partnerské školy z Itálie pozvali v pátek 15. července na slavnostní podvečer, ve kterém všichni v pestrém programu představili svoji zemi.

Folklorní taneční soubor Žežulenka

ze Zdíkova zatancoval a zazpíval za doprovodu muziky Chorošek ze Základní umělecké školy Stachy několik krásných českých lidových písní. Na závěr se k němu připojili i žáci ze 3. třídy z Hohenau, kteří se učí českému jazyku a v rámci výuky si nacvičili, až na těžkosti s výslovností našeho ř, zpívat a tancovat píseň „Měla babka čtyři jabka.“

Sportovní sál zaplněný pěti sty rodiči

a návštěvníky odměnil nadšeně všechny malé účinkující, neskrývající z úspěchu radost, velkým aplausem.

Kromě vystoupení si děti mohly prohlédnout také vnitřní prostory budovy a ochutnat výborné dortíky v hale školy, kde bylo pro všechny hosty připravené občerstvení a možnost posezení.

Michaela Vacíková

VIII. VZPOMÍNKOVÁ MOTOCYKLOVÁ

SOUTĚŽ ŠUMALNOU

„O POHÁR STAROSTY MĚSTA STRAKONICE“
KATEGORIE NAD 60 LET:
„O POHÁR STAROSTY OBCE STOŽICE“

POŘADAJÍ: PROSTOR PRO HISTORII TECHNIKY, O.P.S., MĚKS STRAKONICE A PŘÍZNIVCI ZNAČKY ČZ
9. ZÁŘÍ 2023 | STRAKONICKÝ HRAD – II. NÁDVOŘÍ

OD 7:30 DO 9:30 TECHNICKÁ PŘEJÍMKA A VÝSTAVA SOUTĚŽNÍCH MOTOCYKLŮ
START: OD 11:00 HOD. – DOJEZD STROJŮ DO CÍLE OD 15:30 HOD.

www.soutezsumavou.cz

Vzpomínky na první chmelovou brigádu v roce 1947

K velkému nadšení a chuti do práce po konci války patřily i různé brigády. A já si vzpomínám hlavně na jednu prázdninovou, chmelovou. Brigádu organizovala paní Bauerová ze Zábroda a my jsme se jí zúčastnili s Honzíkem, mým bratrem. Vlastně si ani nepamatuji, proč nejela také Libuše, naše sestra.

Byla nás opravdu velká parta a vezl nás k vlaku do Vimperka pan Josef Vítovec, který měl první malý autobus ve Zdíkově. Vlakem jsme jeli celý den a my s Honzíkem jsme snědli celý salám, který nám maminka obtížně sehnala na cestu a na celých těch 14 dnů. Konečná stanice byla Žatec. Tam na nás čekal nákladňák, který nás dovezl do několik kilometrů vzdáleného velkostatku, kde jsme měli pracovat. Statek měl ohromně velký uzavřený dvůr, kolem byly hospodářské budovy a velký, pěkný obytný dům (spíš zámeček). Po našem příjezdu jsme dostali každý prázdný slamník, který jsme si mu-

seli ve stodole naplnit slámou a odnést si ho do ubytovny v poschodí. Byl to vlastně velký sál, říkali „špejchar“ a slamníky jsme měli jeden vedle druhého. Bylo nás asi 30, možná i více. Společné „umyvadlo“ bylo na dvoře. Bylo to velké dlouhé koryto s tekoucí vodou, a tak jsme se za celou dobu ani pořádně nemyli. Snídaně a večeře zajišťovali v kuchyni statku a obědy nám vozili na chmelnici, kde jsme měli každý svůj „ešus“. Práce na chmelnici byla zajímavá a pro nás neznámá. Takzvané štoky chmelu byly přivázané na vysokých stožárech, odkud se strhly a pak každý česač na své stoličce otrhával šišky chmelu do košů „věrtelů“. Byla to dost těžká práce a pořádně bolela záda, ale někomu to docela šlo. Náš Honzík byl velmi šikovný a denně natrhal více věrtelů než já, což mě samozřejmě zlobilo, ale co se dalo dělat, byl šikovnější. Už si nepamatuji, kolik jsme si vydělali, ale při skončení jsme dostali ještě „deputát“, každý pytlík hrachu

a pytlík máku. Po skončení brigády jsme se stejnou cestou vlakem vraceli domů a u nádraží ve Vimperku na nás čekal opět pan Vítovec se svým autobusem a my se už moc těšili na teplou koupel a postel.

Ale bohužel, hned při odjezdu z nádraží došlo k velké tragédii. Jedné staré brigádnici, paní Pacourkové, přišel naproti syn, ale protože už se nevešel do autobusu, stoupl si na žebříček na zadní straně autobusu. Nešťastně vystoupl nahoru právě ve chvíli, kdy autobus vjížděl pod most a uvolněný traverz ho uhodil do hlavy a velmi ho zranil. Pan Vítovec ho odvezl do místní nemocnice a potom teprve nás domů. Nám zůstala ošklivá vzpomínka na návrat z této brigády.

Přesto všechno jsme rádi na tuto společnou brigádu všichni vzpomínali.

*Božena Houdková, roz. Kyznarová,
ročník 1932*

Putování za šumavskými poutěmi

Poutí na Šumavě zvláště v letním období bývá hodně. Dá se říci od jara až do podzimu. V každé vesničce se slaví, v kostelech, u velkých i malých venkovských kapliček bývá sloužena mše svatá a v každém obydlí se hoduje. Oslavuje se ten svatý, jemuž je kostel či kapličky zasvěceny.

Já jsem letos začala pouťovat v horní části Šumavy na hranicích s německými sousedy. Na den sv. Jana Křtitele se konala kdysi slavná pouť na Knížecích Pláních. Kostel byl zasvěcen právě sv. Janu Křtiteli. Dne 24. června tohoto roku se také mše konala. Ráno počasí nevypadalo moc dobře. Obloha zatažená, déšť na spadnutí. Než vše začalo, sluníčko se probralo z pod mraků, ozářilo a teplem zahřálo nás i šumavskou krajinu. Kapičky deště na listech rostlin se rychle rozplynuly. Vzduch svěže voněl.

Knížecí Pláně jsou zmizelá obec, která se nacházela na šumavském hřbetu Šumavy, jižně od Borových Lad. Rozhodnutím knížete Schwarzenberga byla postupně od roku 1795 budována jako dřevorubecká osada. Osada zanikla, nežijí již ti, co v ní byli šťastni i přes tehdejší těžké životní

podmínky. Byli to lidé chudí, věřící, kteří denně děkovali modlitbou Pánu Bohu za to skromné, co mají, za hodně těžký život v horách. V každém domku bylo hodně dětí, panovala mezi nimi láska, skromnost, nikdo nikomu nic nezáviděl. Rodiče své děti milovali, stejnou, upřímnou láskou, jako děti měly rády je. Vážily si rodičů, chovaly k nim úctu. Přišla zlá doba pro ty, co zde měli své domovy. Po válce byl nařízen odsun německého obyvatelstva z pohraničí. Vše zde museli zanechat. Jen vzpomínky na jejich život a rodný dům si mohli v srdci zachovat, ty jim nikdo nemohl vzít. Vesnička pomalu zanikala. To, co zbylo, bylo po čase zničeno. Zničen byl i kostel sv. Jana Křtitele. Poslední mše byla odsloužena vimperským knězem Karlem Fořtem v roce 1950. Nesmělo nic po německých obyvatelích zůstat, a tak byl kostel za šest let vymazán z povrchu zemského, byl odstřelen. Zmizela fara i hřbitov. Na místě, kde kostel stál, je jen pár kamenů a schody zarůstající trávou a mechem. Zdobí ho pouze velký kříž s pamětní deskou. Hřbitov se se značným úsilím rodáků podařilo obnovit. Křížky sice stojí v řadách, ale zda je pod nimi

uložen ten, co zemřel a byl zde pochován, nikdo dnes už asi neví.

Šumavské hvozdy jsou stále krásné, les jako dříve voní pryskyřicí, na lukách kvete devatero lučního kvítí, rostou tu i bylinky, co sbírali lidé o svatojánské noci. Přisuzovali jim velkou moc.

Byla jsem mile překvapena údržbou pamětního místa, obnoveného hřbitova, vše dokonale vysečené, žádná vysoká tráva, popadané suché větve stromů. Prostor u provizorního svatostánku se pomalu začal zaplňovat poutníky. Nejvíce jich bylo z Německa. Mnozí usedli na připravené lavice, ostatní šli k hrobům svých předků. Mše svatá byla sloužena pod širým nebem, jen vítr foukal, ohýbal větvičky stromů a zpěv ptáčků v jejich korunách doplňoval slova P. Jaromíra Stehlíka, který mši celebroidal. Na varhany doprovázel pan Vítek Hašek, také zpíval. Mše byla sloužena oběma jazyky, česky i německy. Zpívána, jak to už bývá zvykem na těchto setkáních, byla i píseň Na krásné Šumavě. Moc nám to sice neladilo, ale to nikomu nevadilo. Zpívali jsme každý po svém a rádi. Šumavu milujeme všichni stejně. O historii Knížecích Plání pohovořila paní

Knížecí Pláně – pouť 24. 6. 2023 na sv. Jana Křtitele

Zdíkovec – pouť 25. 6. 2023 na sv. Petra a Pavla

Kraliková z Českých Žlebů. Také byla i překladatelkou. Hovoří velmi dobře německy, nebyl to pro ni žádný problém. Společně se s P. Stehlíkem doplňovali. Bylo to hezké setkání, které se neslo v duchu radosti, vzpomínek a víry.

Druhou slavnou pouť jsem navštívila v naší farnosti ve Zdíkovci v kostele sv. Petra a Pavla v neděli 25. 6. Oslavovali se právě tito dva svatí apoštolové. Mši vedl P. Jaromír Stehlík s malými pomocníky, dětmi, které s velkou chutí ministrují. Mši doprovázel zpěvem sbor paní Marie Mrázkové. Krásnou píseň „Largo,“ od Antonína Dvořáka zazpívaly zpěvačky Marie Mrázková s Marcelou Babíčkovou hned na úvod. Na závěr zazněl chór „Bože tebe chválíme.“ Kdo mohl, zpíval také. Panovala pouťová slavnostní nálada. Jen já jsem postrádala pohoštění a milé setkání poutníků před kostelem. Těšila jsem se, jak si udělám pár fotek. Po dotazu, proč to není, mi bylo vysvětleno, že vše se konalo v předstihu před týdnem, a to jsem chyběla.

Další byla pouť v malé šumavské obci Nicov. Kostel je zde zasvěcen sv. Martinovi a patří mezi nejstarší kostely na Šumavě. Dne 1. 7. 2023 se zde konala poutní mše na sv. Prokopa. Mši vedl P. Vavřínek Skýpala. Sváteční mše se ještě před několika lety zúčastňovalo poměrně dost rodáků, kteří zde žili, a jejich potomků. Byli odsunuti a vrátit se mohli až o mnoho let později po pádu železné opony. Většinou ze svých domovů našli jen trosky a vzpomínka na domov zabořila v srdce. Narodili se zde a také mnozí z nich již odešli na věčnost. Pohřbeni jsou mimo svůj domov, milova-

nou Šumavu, daleko v cizině. Jen němý křížek na nicovském hřbitově připomíná, toho, kdo zde žil, zapustil své kořeny, vychovával děti a také zemřel. Lidé do poslední chvíle možná věřili, že se domů vrátí. Marná však byla naděje. Návrat se nekonal. Nikdy však nezapomněli na místa, kde žili a pokud jen mohli, rádi se sem vraceli. Domov je jen jediný a nedá se na něj zapomenout, i kdybys byl na druhém konci světa. Stesk a touha po něm bude věčná. I moji předci museli opustit svůj rodný dům, vše co milovali a poctivě zde vybudovali. Těch, co se sem vrací, je již málo. Ale i tak mše byla sloužena v češtině i v němčině. Nicovský kostel je krásné místo, z každého koutku na vás dýchá zašlá sláva kostela, ve zdech jsou zapsány vzpomínky těch, co zde měli domov.

Tento den se ještě konala poutní mše také v další zaniklé šumavské vesničce, na Bučině. Ráda tato místa navštěvuji a doslova se kochám krásnou krajinou. Zvláště když je zalita sluncem a voní posečenou trávou. Šumava je drsný kraj, zima stíhala zimu, léto bylo krátké. Lidé, převážně německy mluvící, zde žili skromně, pracovali na svých políčkách od východu slunka do jeho západu. Každodenní rituál, všude jen práce a dřina rukama, které časem ztvrdly, pokryly je mozoly. Útěchu hledali lidé u Boha, scházeli se na mších, své prosby pronášeli u křížků podél cesty nebo u božích muk v lukách. Bylo zde docela před válkou živo. Válka skončila a obyvatelé Bučiny, tak jako lidé z jiných dnes zaniklých obcí, museli svůj domov opustit. Některé rodiny odcházeli ještě dříve, než byli vyhnáni. Potupu vyhnání

by těžce nesli. Nikdo jim nedal nic zadarmo, vše bylo drazé vykoupeno. Marné byly jejich slzy, marné prosby v kostele u Boha. Bučina po roce 1945 osiřela. Pro Bučinu byl zlomový rok 1956. Zchátralé domy, které ještě stály, byly podpáleny a srovnány se zemí. Stejný osud potkal i bučinskou kapličku zasvěcenou Panně Marii. Znovu však byla vybudována v roce 1992. Je zasvěcena sv. Michaelovi. Původní byla postavena v roce 1891 Michalem Fastnerem. Dnešní kaplička byla obnovena do původní podoby potomky zakladatele Killianem, Gottfriedem a Michalem Fastnerovými v roce 1992. Vysvěcena byla v říjnu téhož roku. Každoročně se u ní setkávají přátelé z druhé strany Šumavy, Bavorska. I čeští poutníci nezapomínají tato místa navštívit. Dne 1. července se také konalo takové setkání poutníků u kapličky. Hezké bylo letošní setkání i mše svatá. Slavili ji salesiáni, P. Tomáš Rádl a P. Jindřich Šlajer s jáhnem Ondřejem Doskočillem. Připojil se k nim i mladičský kněz v klerice, který zde těmito místy procházel. Hudebně mši svatou doprovodili hrou na kytary a zpěvem, Radek Thér a Petr Konrád. Mše byla sloužena v obou jazycích a jak jinak než pod širým nebem před kapličkou. O překlad do němčiny se zasloužila paní Kraliková, která hbitě dokázala zachytit každé slovo kněze. Pro mne i ostatní poutníky to bylo krásné zážitkové setkání, příjemně zakončené odpoledne. Spokojení s pozhárnáním jsme se rozcházelí do svých domovů. Každý sice na jinou stranu, ale tam, kam patříme, do svého rodného kraje v Čechách i na německou stranu Šumavy.

Dne 2. 7. 2023 se konala ještě další oslava, poutní mše v kostele Nejsvětějšího Srdce Ježíšova na Nových Hutích. Po delší době jsem kostel se svými přáteli navštívila. Byla jsem mile překvapena, jak kostel zářil čistotou. Na vyklízení kostela, každého jeho místečka, koutu i zapomenutého se podílely místní ženy, Mirka Votápková a dcera již zesnulého pana Stuchlého, který zde dlouhá léta dělal kostelníka a o kostel se staral.

Poděkování také patří starostovi partnerské obce Röhrnbachu, panu Leo Meierovi, předsedovi spolku obyvatel Kaltenbachu, panu Josefu Pöslovi, a všem bývalým obyvatelům z Kaltenbachu. Občané Nových Hutí děkují za peněžní dar, který umožnil, aby byl interiér kostela opraven.

Mše zde nebyly pravidelné. Setkala jsem se osobně s oběma ženami Mirkou a Renatou a v rychlosti jsme si popovídaly. Pochválila jsem jejich práci. Při povídání byla na nich vidět radost a i pýcha, že po velké námaze se jim podařilo kostel dát do tak hezkého stavu. Na svou skvěle odvedenou práci mohou být právem všichni pyšní. Lidé se sem budou rádi vracet. Nic

jim v tom již nebrání, cesta je otevřená. A možná, že i bohoslužby zde budou pravidelné a všechny lavice budou zaplněné. Pamatuji si kostel jako malá, vždy mně tak nějak přitahoval. Zvláště voněl stářím. Mše v letech 1957, kdy jsem tam žila, nebyly také tak časté. Bylo málo věřících.

Mezi významné rodáky v letech 1807 až 1877 patřil sklářský podnikatel Wilhelm Kralik von Meyrswalden a také malíř a sochař Otto Herbert Hajek. I do těchto míst, kde lišky prý dávaly dobrou noc, se vrátil život. Sice jiný, dá se říci moderní, odpovídající dnešní době. Odsunem Němců vesnička nezanikla, naopak vzkvétá. Ožívá zejména v letní a zimní sezóně, kdy je zde dost turistů, obdivujících krásy Šumavy. V opravených domcích žijí i moji přátelé, kamarádky z dětství. Jsme rády, když se tu a tam potkáme na různých šumavských akcích. Vzpomínáme na své bezstarostné dětství zde prožívané. Máme spolužačku i na Slovensku, která je šťastná, když jí zašlu fotografii a napíše, co je zde nového. Ani ona nedokáže zapomenout, vzpomínkami na naše dětství se vrací zase k nám na Šumavu. Připomene si místa, kde jsme si jako děti hrávaly. Vzpomínáme na školu,

spolužáky, paní učitelku. Vesnička byla taková velká rodina. Lidé se scházeli, navštěvovali se, povídali si o radostech i strastech života.

Mši svatou vedl P. Vavřinec Skýpala spolu s hostem, německým knězem. Poutníků se sešlo hodně, převážně německy mluvící. Někteří i ve svátečním oblečení jak tomu bývalo dříve. V kroji šumavském. Zřejmě ti, co zde měli předky před válkou. Čechů byla menšina. Stejně to však ve mne zanechalo hezký dojem, žádná nevráživost, nenávisť mezi lidmi. A tak to má být. Bylo to jako kdysi dávno, kdy společně ve shodě žili Češi s Němci. Děda vyprávěl, jak sedávali v hospůdce u jednoho stolu, hráli karty a popíjeli. Vše bylo jiné, ale krásné, prosté. Prosté, stejně tak jako lidé, kteří zde žili.

Poutí bylo na Šumavě ještě více. Pouť anenská v Putkově a tradiční pouť v Braníšově. Následovat budou poutě ve Zdíkově, u Lizu, na oslavu Panny Marie, jejího narození a pouť na sv. Ludmilu ve zdíkovském kostele. Po nich přijdou poutě svatováclavské.

Milli Hojdekrová

Zdíkovec – kostel sv. Petra a Pavla

Nicov – kostel sv. Martina

Nové Hutě – kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Cyklistický závod OKOLO JIŽNÍCH ČECH

Vážení občané,

Vaši obcí budou projíždět účastníci 10. ročníku mezinárodního cyklistického závodu OKOLO JIŽNÍCH ČECH, který se koná 7.–10. 9. 2023. Mezinárodní etapový závod Okolo jižních Čech je pro závodníky kontinentálních týmů a národních výběrů součástí Světového poháru v silniční cyklistice. Je nejdelším etapovým závodem v silniční cyklistice v České republice. Rozprostírá po celých jižních Čechách, centrem je Jindřichův Hradec.

Závodu se účastní nejlepší české týmy v silné konkurenci zahraničních týmů. Etapový závod v minulosti vyhrál vítěz etapy na Giru d'Italia Josef Černý, nebo jeden z velkých cyklistických talentů Belgičan Arnaud De Lie, který jezdí za team Lotto - Dstny. Přijďte je k trati podpořit.

**Zdíkovska se týká III. etapa,
která povede dne 9. 9. 2023 z Českého Krumlova na Javorník a závodníci budou projíždět
časem 14.00–15.30 úsekem Čkyně – Vacov – Čábuze – Zdíkovec – Stachy – Javorník.**

K hladkému průběhu závodu a bezpečnosti můžete přispět i Vy. Vaší podporou, ale především dodržováním pokynů pořadatelů v době plánovaného průjezdu závodu a uvolněním komunikací a zajištění všeho, co by mohlo průběh etapy narušit (zejména auta ve vozovce a domácí zvířata).

Okolo Jižních Čech

7. - 10.9. 2023

Cyklistický klub RBB invest a město Jindřichuv Hradec pořádají etapový závod UCI

Okolo Jižních Čech

Na startu a v cíli každé etapy je připravený bohatý doprovodný program

ABB invest

FRUKO SCHULZ

AXON

SWIETELSKY

I. Etapa 7.9. Start 15:00 hod.
Z Třeboně do Milevska v délce 138 km
 (Masarykovo nám.) (nám. E. Beneše)
 Sprintérská prémie: Ševětín, Bechyně, Bernartice
 Vrcháfská prémie: Dobšice, 2x Zvíkovec

II. Etapa 8.9. Start 14:00 hod.
Z Českých Velenic do Studené v délce 137 km
 (sídl. Na Sadech) (ulice 1. máje)
 Sprintérská prémie: Špačkov, Český Rudolec, Horní Němčice
 Vrcháfská prémie: Uhlíště, Vršek, Blanko

III. Etapa 9.9. Start 12:00 hod.
Z Českého Krumlova do Javorníku v délce 123 km
 (nám. Svornosti) (parkoviště lyžařského areálu)
 Sprintérská prémie: Blanský les, Lažiště, Klosterman
 Vrcháfská prémie: Dubový kopec, Pláň, 2x Javorník

IV. Etapa 10.9. Start 11:00 hod.
Z Českých Budějovic do Jindřichova Hradce v délce 168 km
 (nám. Přemysla Otakara II.) (ulice Klášterská)
 Sprintérská prémie: Trhové Sviny, Stráž nad Nežárkou, Hatín
 Vrcháfská prémie: Horní Stropnice, Svatý Ján nad Malší, Borovany

Báječní muži na létajících strojích

Druhou prázdninovou sobotu, tentokrát po roční pauze, se na zdíkovském letišti opět konala akce pod názvem Báječní muži na létajících strojích. Krásné slunné počasí, které přetrvalo po celý den, nám přilákalo jak velké množství návštěvníků, tak i kolegy piloty, kteří nad zdíkovským letištem provedli pár průletů se svými stroji.

Akci krátce po třinácté hodině zahájil Fanda Hadrava s trojplátníkem Fokker DR1, za což jako obvykle sklidil velký úspěch. Mezitím se dostavili místní i přespolní modeláři, kteří nejdříve vystavili své rádiem řízené modely letadel a poté je předvedli i ve vzduchu. Po čase následovaly také ukázky kolegů pilotů se svými letadly z různých koutů naší republiky, kteří se na naši akci přiletěli podívat a zalétali nám nad dráhou. K vidění tak bylo tentokrát velké množství různých hezkých ultralehkých strojů. Z těchto leteckých návštěv

sklidila největší úspěch u návštěvníků velmi přesně zpracovaná replika japonské stíhačky A6M Zero, osazená devítiválcovým hvězdicovým motorem, patřící do sbírky letadel Milana Bábovky, kterou pilotoval Jiří Hybler.

Po celou dobu akce byly na ploše vystaveny létající stroje z prvopočátků aviatiky, a to rozestavená věrná replika francouzského stroje Deperdussin B z roku 1911 Fandy Hadravy a má, ještě starší, dokončená replika německého školního letadla Grade libelle, pocházející z roku 1909.

Do Zdíkova ještě před začátkem akce v ranních hodinách, za téměř bezvětří, přiletěl se svým dvoumístným motorovým rogačem také Václav Chvosta ze Strunkovic nad Volynkou. Jeho stroj zde byl k vidění taktéž po celý den.

S blížícím se večerem se pomalu začala připravovat kapela Quassimodo, která

krátce před sedmou večerní spustila své vystoupení. V těchto hodinách, kdy se opět uklidnil vítr, odlétl zpět do Strunkovic Václav Chvosta s rogačem a poslední letecké ukázky pak zalétal Béd'a na svém motorovém padákovém kluzáku.

Závěrem bychom chtěli poděkovat Pavle Urbanové a Pavlu Vozandychovi, kteří v průběhu celé akce zajišťovali pro návštěvníky občerstvení. Velký dík patří také všem kolegům pilotům, kteří nás přiletěli navštívit, udělat pár průletů a zamávat. Samozřejmě děkujeme i všem návštěvníkům, kteří se zúčastnili. Velmi si vážíme takové podpory a těšíme se na Vás na podzim na Drakiádě a opět za rok na Báječných mužích.

Všechny fotografie z průběhu celé akce si můžete prohlédnout na facebookové stránce Šumavská letka.

*Za aviatický spolek Šumavská letka
Miroslav Jaček*

Úsvit dějin Království českého

Další rok utekl jako voda a blíží se akce, na kterou jistě všichni čekáte. Spolek historického šermu Fechtýři za podpory obce Zdíkov bude pořádat již **14. Zdíkovské středověké slavnosti**. Tentokrát se uskuteční **16. září na Ostrově** jako každý rok. Program bude bohatý a jistě se máte na co těšit. Uvidíte průvod, pohádky, šermířské skupiny, uslyšíte dobovou hudbu, budete svědky velké bitvy z počátků dějin Království Českého.

Tento rok jste mohli Fechtýře vidět na mnoha akcích a průvodech (například v Karlových Varech nebo na výročí 700 let Bechyně). Na začátku sezóny se spolek tradičně zúčastnil rekonstrukce bitvy u Sudoměře a zamířili jsme, jako každoročně, i na hrad Bezděz, kde nás lidé mohli vidět celý týden. Děti se tam rozhodně nenudily,

protože jsme si připravili dětskou bitvu „O dobytí Domažlic a jak to bylo historicky správně“, která měla veliký úspěch a na slavnostech ve Zdíkově ji můžete vidět i vy.

Když se zmiňuji o úspěchu, je třeba pochválit i naše muže, kteří se zúčastnili světového poháru v HMB (Středověký kontaktní boj), kde získali 3. místo, bojovali proti Americe, Austrálii, Německu, Číně a dalším zemím. HMB je pro představa plnokontaktní bojový sport. Bojovníci jsou plně vybavení brněním a zbraněmi, které musí splňovat předpisy historické přesnosti a bezpečnosti. Souboje končí když zůstává poslední stát. Sami se přijďte podívat na zdíkovské slavnosti, kde bude podobný turnaj probíhat. Není to jejich jediný úspěch v tomto sportu. V Rakouském

turnaji si vybojovali 2. místo a v Miesbachu v Německu také 2. místo.

Díky letitému přátelství s německým spolkem z Grainetu jste nás mohli potkat hned na dvou německých akcích. Nejen na bavorsko-českém Säumerfestu, ale i ve Freyungu, kde jsme společně s divadelním spolkem Bouček z Vimperka předváděli v rámci kulturního dědictví divadelní a šermířské vystoupení s názvem „Přepadení na zlaté stezce“.

Tato sezóna byla akcemi nabitá, plná nových zážitků i nových členů spolku. Budeme rádi, když s námi tuto sezónu ukončíte 16. září na Ostrově na Zdíkovských středověkých slavnostech letos s podtitulem Úsvit dějin Království Českého.

Za SHŠ Fechtýři Bára Bechyňová

Spolek historického šermu Fechtýři a obec Zdíkov Vás srdečně zvou na
14. Zdíkovské středověké slavnosti.
 16. září | Zdíkov | na Ostrově

Od 16. do 18. 6. se konalo Národní kolo zlaté udice, kde rybáři z Písku, Pelhřimova, Husince, Vimperku i Zdíkovy reprezentovali Jihočeský kraj a svůj Jihočeský územní svaz. Národní kolo Zlaté udice proběhlo v Mladé Boleslavi na řece Jizeře. Zde se utkalo 8 družstev z jednotlivých krajů, z celé ČR. Motivací pro všechny účastníky byly hodnotné ceny a postup dvou nejlepších týmů na mezinárodní závod v Bratislavě s názvem Zlatý Blyskáč.

V jednotlivcích jsme přivezli jednu bronzovou medaili za žákyně a zlatou medaili získala žákyně v pětiboji rybolovné techniky. Rozhodujícím je ale výsledek celého družstva v rybářských znalostech, rybolovné technice (pětiboji) i lovu ryb udicí. Naším jihočeským rybářům se i přes usilovný trénink a přípravu nepodařilo získat lepší umístění v družstvech. Nepodařilo se ani pomocí vyvážené směsi voňavé perníkové návnady s bisquity a vmíchanou upravenou jílovitou zeminou i třemi druhy posilovačů odlákat soupeřům ryby z lovného místa a ulovit ve svém sektoru více ryb. Za 4 hodiny jsme spotřebovali 192 kg návnady a 10 litrů nástrah v podobě masokostních červů, červíků pinkies a žízal. Vítězné družstvo ulovilo 54 kg ryb. Celkem se ulovilo 264 kg ryb na úseku řeky dlouhém necelý jeden kilometr. Zvolená technika lovu na proudné vodě a sázka soupeřů na 11 m dlouhé rybářské pruty (děličky) bylo rozhodujícím faktorem. Prvenství ze tří denního Národního kola Zlatá udice si odvezlo družstvo z Moravského územního svazu a druhé místo obsadilo družstvo z Moravskoslezského územního svazu. Příští ročník pro nás snad bude lepší a v roce 2024 se bude konat v Západočeském kraji, kde pořadatelem bude Západočeský územní svaz.

Léto v rybářském kroužku

S posledním dnem letních prázdnin končí také tradiční meteorologické léto. Pro rybáře s posledním srpnovým dnem končí cílený lov Pstruha obecného – formy potoční (*Salmo trutta morfa fario*) naší nejtradičnější lososovité ryby. Tak jak pro pstruha bude začínat období hájení a ochrany, tak i pro naše rybářky bude začínat doba vzdělávání a poznávání.

Pro některé z nás byl náročný jarní čas, mnozí si neodechly ani o víkendech. Nepřetržitě se připravovali na náročné rybářské závody. Od posledních našich zpráv jsme se s našimi rybářky zúčastnily těchto akcí.

24. 6. jsme podnikli společně s rybářky z Rožmitálu pod Třemšínem celodenní soutěž po naučné stezce Kokotské rybníky. Přes 30 dětí a 12 dospělých bylo rozděleno do 6 družstev. Čekalo je 22 stanovišť s úkoly a hádankami s prvky z této Naučné stezky. Rybáři i dospělí se seznámili se vznikem a pojmenováním zdejšího suťového pramenu, který se jmenuje Čůráček, také s pověstí o zdejším Ostrém kameni (Čertovo kameni), o vzniku dolního a horního Kokotského rybníka i historii vzniku a zániku vesnice Kokotsko (roku 1450).

Od 1. do 3. 7. se konala Velká cena Severní Moravy juniorů na řece Ostravici ve Frýdku Místku. Tradiční závod pro juniory muškaře z celé České republiky. Sjeli se sem začátečníci, pokročilí i reprezentanti České republiky postupující na Mistrovství světa.

Mistrovství světa se pro letošní ročník konalo v Bosně a Hercegovině. Zdíkovský juniorský zástupce obsadil po několikadenním zápolení a po hodinách brození řekou skvělé 11 místo. V Juniorském závodním žebříčku pro ČR a rok 2023 se tak díky výsledku posunul na 14 příčku.

Od 16. do 23.7. pořádala Místní organizace ČRS Vimperk společně s DDM Vimperk tradiční rybařský tábor v Nové Peci na Lipně. Rybaření, soutěže a zápolení rybařů (kluků a holek) probíhalo po celý týden.

Naši mladí rybaři a rybařky se o prázdninách věnovaly svému koníčku více i častěji. Jak lovu tradičních evropských sladkovodních ryb, tak i chytání ryb mořských. Někteří rybařiči nám zaslali i dovezli fotografie úlovků ryb z mořského světa i videa z potápění v blízkosti korálových útesů.

Mnohé rybařičky potěšil zážitkový výlet mezi mořské ryby v akváriích v České republice a někteří neskrývali velké nadšení po návštěvě akvárií ve Frymburku na Lipně.

Odběratelé časopisu Rybařství, v letním čísle našli zmínku o našem Zdíkovském kroužku i pár fotek z naší společné akce s rybařičky a rybařským kroužkem z Rožmitálu pod Třemšínem včetně společné fotografie s místostarostou z Rožmitálu pod Třemšínem JUDr. Josefem Kaiserem.

Holky a kluci, co si chtějí splnit své přání, chtějí se potkávat s kamarády nebo poznat nové kluky i holky, se mohou

přihlásit od 4. září 2023 do kroužku ve Zdíkově.

**Kontakt:
Vilém Klapsia st.
mob.: 606 274 611**

Za vedoucí dětského rybařského kroužku ve Zdíkově i za naše rybařičky, Vám všem moc děkuji za přízeň a přeji Vám klidný, pohodový vstup do nového školního roku.

*Vilém Klapsia st.
– vedoucí rybařského kroužku Zdíkov*

Fotbal, letní příprava fotbalistů TJ Sokol Zdíkov

Fotbalovou letní přípravu muži zahájili 25. července, měsíc před začátkem sezony. Ještě před tím si ve volnu zahráli pouťový turnaj ve Stachách, ve kterém se jim podařilo zvítězit.

Tréninky probíhaly 3x týdně a v plánu byla tři přípravná utkání. Příprava letos nebyla dlouhá, ale o to intenzivnější. Vzhledem k šířce kádru (24 hráčů), mohla být účast asi lepší, protože pravidelně trénovalo tak 12 hráčů, ale v době prázdnin a dovolených je to vždy složité. Prvních čtrnáct dní tým pracoval hlavně na kondici, ale vše se odehrávalo na hřišti, takže i technických věcí s balonem bylo dost. Závěr již tradičně patřil herní stránce a taktické přípravě.

Přehled výsledků v přípravných utkáních:

Zdíkov : Vacov „A“ 4:4 (1:1)

za domácí vstřelili branky: 2x Martan, Holcknecht Z., Podskalský

Zdíkov : Vimperk 1:4 (0:1)

branku domácích vstřelil Randák

Malenice : Zdíkov 0:6 (0:2)

branky Zdíkov: 2x Vačkář, 2x Martan, Oračko a vlastní

Vzhledem k síle soupeřů si vedl Zdíkov v přípravných zápasech velice dobře, ale tento ukazatel je vždy zrádný. V sezoně to nemusí nic znamenat. Zdíkovští proto výsledky nijak nepřeceňují. „*Věříme, že jsme v přípravě udělali opět poctivý kus práce a nemáme se tak čeho bát ani ve vyšší soutěži. O sestavě už máme v celku jasno a už se těšíme na mistrovské boje. Cíle pro sezonu jsou tak hrát pěkný fotbal a scházet se co možná nejvíce v kompletní sestavě. Pokud se nám toto povede, věříme, že Zdíkov*

TJ Sokol Zdíkov-muži 2023/2024: horní řada zleva: Oračko Martin, Martan Zdeněk, Vašíček Jiří, Randák Josef, Filka Lukáš, Vozandych Jiří, Bostl Tomáš. Prostřední řada: Daněk Zdeněk, Roučka Miroslav, Schinzel Jiří, Vondráček Michal, Halada Martin, Kroupa Ondřej, Holcknecht Petr, Mirvald Jakub. Spodní řada: Švarc Luděk, Podskalský Radek, Pešek Jiří (kapitán), Martan Václav (vedoucí mužstva), Nový Karel (trenér), Karvan Martin (asistent trenéra), Vačkář Vojtěch, Schwarz Silvestr, Šebánek Roman

foto: Tomáš Bonhard

bude i letos v tabulce OP hodně vysoko“, rozhodnotil přípravu trenér Karel Nový.

(Zdíkov vstoupil do soutěže 26. 8. výhrou 6:1 nad týmem z Volar. – pozn. redakce)

Soustředění fotbalové mládeže

V termínu od 22.–29. 7. 2023 proběhlo soustředění fotbalové mládeže oddílů TJ Sokol Zdíkov a Sokol Stachy. První turnus patřil nejmladším, tedy mladší a starší přípravce. Ve sportovním areálu Žihobce se sešlo 16 hráčů i hráček. Jednalo se o ročníky 2017–2013. Fotbalisté měli k dispozici 4 trenéry, kteří se dětem věnovali 24 hodin. Soustředění bylo zaměřeno zejména na technické dovednosti. Každý den se trénovalo dvoufázově a zbyl čas i na různé zábavné aktivity jako koupání,

stolní tenis, basket nebo táborák s kytarou.

Druhá část soustředění byla zaměřena na kategorii žáků. Zúčastnilo se 21 hráčů. Také oni měli k dispozici čtyřčlenný tým trenérů. Náplní práce byla technika (práce s míčem), individuální dovednost jednotlivce (přihrávka, střelba, zpracování míče), jednoduché herní kombinace a fyzická kondice. Fotbalové soustředění mládeže bylo podpořeno Dotačním programem Jihočeského kraje, Podpora sportovní činnosti dětí a mládeže, výkonnostního sportu a parasportu, 1. výzva pro rok 2023, a to částkou 90 465 Kč, obec a účastníci se spolupodíleli částkou 59 800 Kč. Z těchto částek bylo hrazeno ubytování, strava (plná penze + pitný režim), pronájem hřiště a odměny.

Zdíkovské zvony

Ve zvonici kostela sv. Petra a Pavla ve Zdíkovci je vestavěna dřevěná zvonová stolice pro tři zvony. Dle historických dokladů byl nejmenší zvon (ø 480 mm) z trojice rekvírován v I. světové válce. Náhradou za něj byl v roce 1927 dodán firmou R. Herold v Chomutově nový zvon základního tónu $e^2/118$ kg, který tím vytvořil s oběma stávajícími zvony trojakord v sekundovém ladění **d – e – fis**. Tento nejmladší zvon podlehl válečné rekvizici v roce 1942, takže ve zvonici zůstaly jen starší dva zvony na ruční zvonění.

Větší zvon ø 740 mm odlil v r. 1601 německý zvonář Dionysius Schulthes v Pasově. Zvon má šestiramennou korunu v postavení 2+1, jednotlivá ramena jsou zdobena prolisem. Na čepici zvonu je ve dvojici frakturou:

TENTO ZVON SLYT GEST PRO
CZEST A CHWALU BOZIJ K ZADUSSI
A KOSTELU ZALOZENIJ SWATEHO
PETRA A POSSTOLA BOZIHU DO WSI
MALEHO ZDIKOWA

Na korpu jsou reliéfy Golgoty a sv. Petra. Nad věncem je odlitá trojlínka, nad špicí další nápis ve dvojlince:

MOCIU UROZENEHO A STATEC-
ZNEHO RYTIRZE PANA WACZLAVA
STARSYHO KOCZE Z DOBRSE A NA
DOBRSY A ZIHOBICZYCH A URO-
ZENE PANI SYDINITY KOCZU P.Z.
RACZINA NA DOBRSY A ZIHOBUC-
ZYCH MANZIE(L)KY GEHO. DIONI-
SIUS SCHULDYTS VON PASSAU GOS
MICH 1601.

Zvon má původní dřevěnou hlavici s originálním kováním, stav dřeva ani kovaných prvků není příliš dobrý. Zvon je volný v závěsu, srdce je vyvššené a má velký boční výkyv. **Nejzávažnějším problémem tohoto zvonu je nadměrné vytlučení úderového věnce, které přesahuje 23 % na jedné straně a 26 % na straně protější. Tyto hodnoty více než dvojnásobně překračují kritickou míru vytlučení, při níž je obvykle nutno zvon otočit.**

Zeslabení úderového věnce ve dvou širších plochách výrazně přesahuje hodnoty 20 %, což je nutné hodnotit jako akutní nebezpečí puknutí. Vliv nadměrného zeslabení zvonové stěny se dnes projevuje i v akustickém obrazci výrazně většími odchylkami. Za této situace není řešením prosté otočení zvonu, protože vlivem de-

Zdíkovské zvony – historickou fotku zapůjčil pan Papež

formačních sil při zvonění by se tím riziko puknutí paradoxně ještě zvětšilo. Jedinou možnou a spolehlivou cestou k záchraně zvonu je navaření zvonoviny na poškozená místa až do původní síly věnce.

Menší zvon ø 515 mm má hlavní tón **fis**², hmotnost přibližně 120 kg a patří jednoznačně mezi nejstarší dochované zvony na našem území. Není datován ani signován, ale provedením a profilem žebra se řadí do období tzv. *zuckerhutglocke*, tedy do druhé poloviny 13. století. Zvon nemá na plášti,

kromě dvou zlatých znaků, žádnou výzdobu ani text, což také odpovídá předpokládané době vzniku. Použitý princip zavěšení nedovoluje žádné dotažení spojů, případné vůle se musí vyklínovat. Čepy závěsu jsou uloženy pouze v železných pouzdrech, zvonící páka je dřevěná. Litinové srdce s ostrou hranou už není původní. Zvon je navzdory svému stáří relativně málo vytlučen – pouhých 8 %.

Z akustické zkoušky z roku 2014 vyšlo, že z hlediska akustického je kvalitnější starší zvon. Jeho akustický obrazec je

Nejstarší zvon v Čechách ve věži zdíkovského kostela

Nový zvon Václav – dílo zvonáře Michala Votruby

podstatně vyrovnanější, pochopitelně s přihlédnutím k typickým vlastnostem použitého profilu. Mimořádně cenný zvon potřebuje pouze lepší upevnění v závěsu a především zcela nové srdce. V optimálním případě by si zasloužil také kompletní očištění a konzervaci povrchu při zachování dobové patiny, případně ještě menší opravu čepů v pouzdrech a zvonící páky pro snazší zvonění. Podmínkou je pochopitelně i nadále zachování ručního zvonění, montáž jakéhokoliv zvonícího stroje nepřichází úvahu.

Vzhledem k hodnotě obou zvonů a jejich relativně častému používání je nutné také potřebnou péči věnovat prostoru zvonice.

Bratři a sestry ze zdíkovské farnosti, podporovatelé a dárci vybrali v roce 1994 částku, která byla potřebná k pořízení nového zvonu do farního kostela. Zvon se

tehdy pořídil za tyto peníze do kaple sv. Ludmily do Zdíkova. Vůči farnímu kostelu vznikl tedy dluh, který se farníci společně s O. Jaromírem Stehlíkem v letošním roce rozhodli splatit. Nový zvon, který se nechal vyrobit, bude nazván Václav, stejně jako oltář, který ve farním kostele nese obraz sv. Václava. Zvon bude mít v průměru 630 mm a váhu okolo 165 kg (se závěsem okolo 200 kg). Bude laděn do tónu „e²“.

Historická událost – lití zvonu – se uskutečnila 22. 12. 2022 v odpoledních hodinách ve zvonařské dílně mistra zvonaře pana Michala Votruby v Myslkovicích na Tábořsku. Místní dílna je jedna z pouhých 4 zvonařských dílen v Čechách. Slavnostní události se zúčastnili zástupci farnosti, jmenovitě manželé Blahovcovi a Ivana Caisová ze Zdíkovce, a starosta obce Zdíkov, Mgr. Roman Šebánek. Po pří-

jezdu do dílny jsme byli vše přivítáni mistrem zvonařem i jeho kolegy pomocníky. Že se jednalo o vskutku mimořádnou událost, dokazovala i přítomnost pana Jana Kopřivy, redaktora zpravodajství v rozhlasě České Budějovice a spoluautora rozhlasového pořadu Hlasy jihočeských zvonů.

Dne 28. září 2023 ve 13.00 na den sv. Václava bude nový zvon slavnostně vysvěcen a následně zavěšen do zvonice kostela. Jste všichni srdečně zváni na tuto významnou akci.

text sestavil Mgr. Roman Šebánek

Zdroje

Petr Rudolf Manoušek: Protokol o prohlídce zvonice kostela Petra a Pavla ve Zdíkovci, 11. 7. 2014

**Římskokatolická farnost Zdíkovec
vás srdečně zve na**

Slavnostní požehnání nového zvonu sv. Václav

**v kostele sv. Petra a Pavla
ve Zdíkovci**

28. září 2023

14:00

slavnostní mše svatá s obřadem žehnání zvonu

15:00 h

neformální společné pohoštění – agapé,
spojené s povídáním o zvonech
s panem Janem Kopřivou, redaktorem
Českého rozhlasu České Budějovice,
a zvonařem panem Michalem Votrubou

Poprvé se rozezní nový zvon
a současně i nejstarší zvon v Čechách.

Přehled kulturních, společenských a sportovních akcí na podzim 2023

ST	6. září	17.00	Zdíkov/Stachy – Vl. Březí B/Husinec	kopaná ml. přípravka	hřiště Zdíkov
SO	9. září	09.00	Vacov – Stachy/Zdíkov	kopaná st. žáci	hřiště Vacov
SO	9. září	12.00–13.00	Soutěž	motocyklová soutěž	veřejné prostranství před hotelem Šumava
SO	9. září	14.00–15.30	Okolo jižních Čech	cyklistický závod	průjezd Čkyně–Zdíkovec –Javorník
SO	9. září	17.00	Zdíkov – Vacov B	kopaná muži	hřiště Zdíkov
NE	10. září	10.00	Lizovská pouť		lizovská kaple
NE	10. září	13.30	Vacov – Zdíkov/Stachy	kopaná st. přípravka	hřiště Vacov
NE	10. září	14.00	Zdíkov – Čkyně	malá hokejová liga	lední stadion Vimperk
ST	13. září	16.00	Vacov – Zdíkov/Stachy	kopaná ml. přípravka	hřiště Vacov
PÁ	15. září	16.30	Zdíkov/Stachy – Čkyně	kopaná st. přípravka	hřiště Zdíkov
PÁ	15. září	18.00	Loutnový koncert		kostel sv. Ludmily Zdíkov
SO	16. září	09.00	Stachy/Zdíkov – Nebahovy	kopaná st. žáci	hřiště Stachy
SO	16. září	12.00	Zdíkovské středověké slavnosti		letní parket Ostrov
SO	16. září	14.00–16.00	Zdíkov – Nebahovy	kopaná muži	hřiště Zdíkov
SO	16. září	17.00–19.00	Zdíkov – Vlašim	kopaná stará garda	hřiště Zdíkov
SO	16. září	18.00	Pouťová zábava	kapela TRIO FLARET	veřejné prostranství před hotelem Šumava
NE	17. září	09.00	Pouťové atrakce	lunapark Tříska	autobusové nádraží
NE	17. září	10.00	Smolci	dechová kapela	restaurace U Novotných
ST	22. září	17.00	Strunkovice/Netolice – Zdíkov/Stachy	kopaná ml. přípravka	hřiště Strunkovice n./Blanicí
SO	23. září	18.00	Budilov – Zdíkov	malá hokejová liga	lední stadion Vimperk
SO	23. září	13.30	Nebahovy – Zdíkov/Stachy	kopaná st. přípravka	hřiště Nebahovy
NE	24. září	10.00	Čkyně – Stachy/Zdíkov	kopaná st. žáci	hřiště Stachy
ST	27. září	17.00	Zdíkov/Stachy – Husinec/Vl. Březí	kopaná ml. přípravka	hřiště Zdíkov
ČT	28. září	14.00	Slavnostní mše svatá s obřadem žehnání zvonu		kostel sv. Petra a Pavla Zdíkovec
ČT	28. září	15.00	Neformální společenská slavnost s povídáním o zvonech s redaktorem Českého rozhlasu Janem Kopřivou		kostel sv. Petra a Pavla Zdíkovec
SO	30. září	09.00	Stachy/Zdíkov – Vacov	kopaná st. žáci	hřiště Stachy
SO	30. září	16.30	Zdíkov – Šumavské Hoštice	kopaná muži	hřiště Zdíkov

Příspěvky do příštího čísla odevzdávejte do 12. 11. 2023 na OÚ ve Zdíkově

Vydavatel neodpovídá za obsah a formu příspěvků a vyhrazuje si právo na jejich zkrácení.